

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر پرخاشگری بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان مدارس ابتدایی شهرستان کوهرنگ

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

سحر هیبیتی گوجانی - کارشناس آموزش ابتدایی

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی تاثیر پرخاشگری و خودپنداره بر روی پیشرفت تحصیلی دانش آموزان مدارس در مقطع ابتدایی در شهرستان کوهرنگ بود. روش انجام این پژوهش روش همبستگی توصیفی است. جامعه آماری این پژوهش شامل تمامی دانش آموزان ابتدایی کوهرنگ است. نمونه انتخاب برای این پژوهش تعداد ۵۰ نفر از دانش آموزان پسر مقطع ابتدایی است که به روش تصادفی ساده انتخاب شده اند. به منظور جمع آوری اطلاعات و داده های پژوهش دو پرسشنامه پرخاشگری و خودپنداره در بین ۵۰ نفر از دانش آموزان توزیع شد پرسشنامه های منبع کنترل راتر و پرخاشگری بطور همزمان در اختیار آزمودنیها قرار گرفت. در رابطه با پرسشنامه منبع کنترل از آزمودنی خواسته شد، بین هر جفت سوال یک ماده یکی را انتخاب کند و علامت بزند. واضح است این انتخاب بر اساس اعتماد عمیق و روشن آزمودنی خواهد بود. در رابطه با پرسشنامه پرخاشگری از آزمودنیها خواسته شده که یکی از چهار گزینه را که به بهترین وجه ممکن با ویژگیهای شخصیتی شان انطباق دارد با درج علامت در ستون مربوطه انتخاب کنند. با استفاده از نرم افزار SPSS در دو سطح توصیفی و استنباطی به تجزیه و تحلیل داده های بدست آمده پرداخته شده است. یافته های پژوهش نشان دادند که مقدار ضریب همبستگی بین پرخاشگری و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان -0.406 بدست آمد ($p = -0.406$) که این مقدار با درجه آزادی ۴۹ در سطح $(p < 0.003)$ معنی دار می باشد به عبارت دیگر خودپنداره دانش آموزان پسر مقطع ابتدایی با پیشرفت تحصیلی آنان رابطه دارد.

کلمات کلیدی:

پرخاشگری، پیشرفت تحصیلی، خود پنداره، ابتدایی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1973702>

